

Son Sevgiliye Son Mektup

— erkan-savas · 03 Şubat 2011

Yarım:

Bu mektup sana...

Geçip giden, göçüp giden yarınlara.

Oku!

Oku ki ne çektiğimi,

Oku ki bana ne ettiğini bir de ben anlatayım.

Bakma şimdilik hayattayım...

Pembe düşler örmüştü sicim sicim bu aşkı.

Oysa neler görmüştü şu zavallı yüreğim.

Yanıyor, kanıyor; arıyordu birini.

Tutmak için elini atıyordu, satıyordu

Bedeninden canını.

Okula geldiğimde bilemezdim ki elbet.

O zamanlar, hayat bana müebbet;

Bana hayata esir, ben hayata mahkumdum.

Seni ilk gördüğümde, kayıta tutulmuştum.

O zamanlar anladım dünyanın dönüşünü,

Ayvaların sarı, gökyüzünün mavi;

Yada, yada düşümü...

Portakal tadıydılar;

Kuşlar kanatlıydılar.

Okul dışında hayat soğuk,

Taştan bir duvar.

Günler...

Günler günleri,

Ben seni kovalıyordum.

Yüreğimde aşkın, bir içkiden bir yudum.

Sense en büyük, en narin umudumdun.

Çorak topraklara ilk yağmur damlası,

Zifiri karanlığın birden aydınlanması,

Yuvası yıkılan kuşun yeni yuvası,

Belki de hayatın manasıydın.

Gurbet dönüşündeki,

Bebe düşündeki,
Bülbülün güle ötüşündeki sevinçtin.
O zamanlar dediğine göre
Ben olmazsam bir hiçtin.
O zamanlar sevdan bana müebbet,
Ben sana esir, ben sana mahkumtum.
O zamanlar yalnızlığı tek bir kurşunla vurdum.
O zamanlar anladım dünyanın dönüşünü,
Gecenin siyah, göllerin yeşil ya da düşümü,
Portakal tadıydılar,
Kuşlar kanatlıydılar.

Geceler bile duygulanmış, ağlamıştı bu aşka.
Yıldızlar yağıyordu, kayıyordu fezada.
Her yeni gün yeni umutlar, akbulutlardı bize.
Dedim ya,
Aşkımızdan gece gelmişti dize.
Bahara soyunmuştu sanki bütün mevsimler.
Aldırmıyor, kafa tutuyorlardı
Sanki hem kış, hem güze.
Doya doya yaşıyordum, son aşkı, son hayatı.
Dedim ya...
Yarım belki;
Yok yok artık eminim sendin hayatın tadı.
Şimdi.
Yani bu zamanlar be yarım.
Hayat değil müebbet, sanki idam sehпасı.
Bense en azılı suçlu, idamlık bir mahkumum.
Gönlüm siyah, gecem siyah ve siyahtır umudum.
Ayrılık denen kör kurşunla vuruldum.
Portakallar ekşidir, hatta acıdır belki.
Kanadı kırık kuşun, nasıl uçacak peki?
Dedim ya,
Geçip gitti, göçüp gitti yarınlar.
Kan, kırmızı renkteymiş; Urganın sesi narin.
Zamanı geldi
Sana hoşça kal,
Bana elveda yarım! ! !

Gebze-09.02.2002 Saat:23.25